

Nr. arrest: 2009/ 2424

Rep.nr.: 2009/ 5582

Zitting van:

16 juni 2009

EINDARREST

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, DERDE BIS KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest gewezen:

In zake: 2006/AR/2443

- ① militair, wonende te
- ② , bediende, wonende te
- ③ i, bediende, wonende te

- appellanten
- tegen de beschikking van de Beslagrechter van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt de dato 4 juli 2006, A.R. nr. 06/565/A
- eerste appellant vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te
- tweede en derde appellanten vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. , advocaat te

tegen:

de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE PROVINCIALE AFDELING ROHM met burelen te

- geïntimeerde
- vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. advocaat te

Procedure

1.

Gelet op de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het tussenarrest d.d. 23.12.2008 van dit Hof waarbij het hoger beroep ontvangen werd, de bestreden beschikking werd teniet gedaan, het Hof zich bevoegd verklaarde om kennis te nemen van het verzet van appellanten tegen de door geïntimeerde met het exploit d.d. 17.01.2006 aangevatte tenuitvoerlegging, geïntimeerdes tegenvordering tot schadevergoeding wegens het tergend en roekeloos karakter van het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard, en de debatten werden heropend teneinde partijen toe te laten te concluderen over de grond van de zaak.

Voorwerp van de vorderingen

2.

Eerste appellant vordert zijn verzet tegen de tenuitvoerlegging van het vonnis d.d. 13.07.1977 van de Correctionele Rechtbank te Hasselt ontvankelijk en gegrond te verklaren, de exploiten d.d. 17.01.2006 en 26.10.2007 nietig te verklaren, te zeggen dat het vonnis d.d. 13.07.1977 van de Correctionele Rechtbank vervallen is door verjaring, minstens dat geïntimeerde zijn rechten tot tenuitvoerlegging van dit vonnis verwerkt heeft.

3.

Tweede en derde appellanten sluiten zich aan bij het standpunt van eerste appellant en stellen een tussenvordering, ertoe strekkende eerste appellant te veroordelen hen te vrijwaren voor alle veroordelingen die zij zouden oplopen in hoofdsom, intresten en kosten.

4.

Geïntimeerde concludeert tot de ontoelaatbaarheid, minstens de ongegrondheid van het hoger beroep, tot de bevestiging van de bestreden beschikking en verder tot de ontoelaatbaarheid, minstens de ongegrondheid van de oorspronkelijke vorderingen van appellanten.

Feiten en retroacten

5.

Appellanten zijn de erfgerechtigden van mevrouw _____ die bij vonnis d.d. 13.07.1977 van de Correctionele Rechtbank te Hasselt veroordeeld werd tot een boete wegens een stedenbouwkundig misdrijf

en tevens o.m. tot herstel van de plaats in de vorige staat binnen de 3 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, bij gebreke waaraan de bevoegde overheid gemachtigd werd om daarin te voorzien op kosten van de veroordeelde.

De door appellanten gevraagde regularisatie werd definitief verworpen op 17.11.2005.

M.b.t. de vordering tot uitlegging die eerste appellant instelde voor de Correctionele Rechtbank te Hasselt i.v.m. het voormelde vonnis d.d. 13.07.1977, heeft, na hoger beroep, dit Hof zich bij arrest d.d. 11.04.2008 zonder rechtsmacht verklaard. Partijen hebben ter terechtzitting van 09.12.2008 bevestigd dat de voorziening in Cassatie tegen dit arrest werd verworpen.

Bij exploit d.d. 17.01.2006 van gerechtsdeurwaarder te heeft geïntimeerde het voormelde vonnis d.d. 13.07.1977 aan appellanten laten betekenen.

Hierop hebben appellanten, bij exploit d.d. 26.01.2006, geïntimeerde gedagvaard voor de eerste rechter die, bij de bestreden beschikking, zich onbevoegd verklaarde op grond van de motivering dat er geen tenuitvoerlegging was aangevat.

Bij het voormelde tussenarrest d.d. 23.12.2008 van dit Hof werd het hoger beroep ontvangen, de bestreden beschikking teniet gedaan, heeft het Hof zich bevoegd verklaard om kennis te nemen van het verzet van appellanten tegen de door geïntimeerde met het exploit d.d. 17.01.2006 aangevatte tenuitvoerlegging, geïntimeerdes tegenvordering tot schadevergoeding wegens het tergend en roekeloos karakter van het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard en de debatten heropend teneinde partijen toe te laten te concluderen over de grond van de zaak

Bespreking

6

Volkomen ten onrechte betwist geïntimeerde de toelaatbaarheid van het hoger beroep.

Bij het voormelde tussenarrest d.d. 23.12.2008 werd het hoger beroep immers ontvangen, zodat de rechtsmacht van het Hof dienaangaande is uitgeput.

7.

Geïntimeerde concludeert eveneens tot de ontoelaatbaarheid van de vorderingen van appellanten, maar laat dienaangaande geen middel gelden.

Het Hof merkt evenmin enig ambtshalve op te werpen middel van ontoelaatbaarheid op.

De vorderingen zijn dan ook toelaatbaar.

8.

Appellanten houden voor dat het voormelde vonnis d.d. 13.07.1977 van de Correctionele Rechtbank te Hasselt vervallen is door verjaring.

9.

Op dit vonnis was voorheen de dertigjarige verjaringstermijn van toepassing, die evenwel door de Wet van 10.06.1998 vervangen werd door een termijn van tien jaar. Overeenkomstig art. 10 van deze wet begint, wanneer de rechtsvordering is ontstaan vóór de inwerkingtreding van deze wet, de nieuwe verjaringstermijn slechts te lopen vanaf haar inwerkingtreding (27.07.1998), met dien verstande dat de totale duur van de verjaringstermijn niet meer dan dertig jaar mag bedragen. Hierover is geen betwisting.

Stuitingsdaden verricht vóór 13.07.2007 volstaan dan ook alleszins.

10.

De lezing van het voormelde exploit d.d. 17.01.2006 laat er geen twijfel over bestaan dat, hoewel in het opschrift uitsluitend vermeld wordt "*Betekening*", deze tevens een laatste ingebrekestelling aan appellanten inhoudt om zich naar het betekende vonnis te schikken en hen de mogelijkheid te bieden de gedwongen tenuitvoerlegging te vermijden. Dit exploit maakt dan ook een bevel uit.

11.

Het exploit d.d. 26.10.2007 is een bevel tot herstel.

12.

Ten onrechte betwisten appellanten de geldigheid van deze exploiten d.d. 17.01.2006 en 26.10.2007, voorhoudend dat deze niet voorafgegaan zijn door een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals voorzien door art. 153 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Dit voorafgaand advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is slechts vereist voor de gedwongen tenuitvoerlegging van het herstel, maar belet niet dat een verjaringstuitend bevel zou kunnen betekend worden.

De voormelde exploiten zijn dan ook geldig.

13.

Deze exploiten hebben een verjaringstuitend effect (art. 2244 B.W.; zie ook Deckers en Dirix, Handboek Burgerlijk Recht, Deel II, 2005, p. 509, nr. 122).

14.

Nu het exploit d.d. 26.01.2006 betekend werd vóór 13.07.2007, werd de verjaring tijdig en geldig gestuit.

15.

Ten onrechte beroepen appellanten zich op rechtsverwerking en rechtsmisbruik. Het aannemen van een houding die tegenstrijdig is met het uitgeoefende recht, kan op zichzelf geen reden zijn om een wederpartij te ontslaan van de verplichting haar verbintenis uit te voeren (zie o.m. Cass. 05.06.1992).

Evenmin is aangetoond dat geïntimeerde zijn rechten uitoefent op een manier die klaarblijkelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bezorgd persoon. Hij streeft immers slechts de uitvoering na van bij vonnis erkende rechten, en dit trouwens in het belang van de collectiviteit. Uit het feit dat hij gedurende een bepaalde periode geen uitvoeringsmaatregelen nam, kan niet afgeleid worden dat hij geheel of gedeeltelijk aan zijn rechten verzaakt heeft en kan evenmin bij appellanten de rechtmatige verwachting gewekt hebben dat dit het geval was.

16.

Eveneens ten onrechte beroepen appellanten zich op de schending van art. 6.1 EVRM.

Krachtens artikel 6.1 EVRM heeft eenieder bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, recht op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn.

Dit recht strekt zich uit tot het recht op een tijdige uitvoering van een definitieve veroordelende rechterlijke beslissing, hetgeen impliceert dat

dergelijke beslissing niet abnormaal lang zonder uitwerking mag blijven als gevolg van het handelen of stilzitten van enige interne overheid.

De partij tegen wie een uitvoerbare rechterlijke beslissing werd uitgesproken en die zelf deze beslissing kan uitvoeren, maar nalaat zulks te doen, vermag zich op dat recht niet te beroepen (zie o.m. Cass. 30.01.2009; Cass. 06.10.2005).

Nu appellanten niet alleen de mogelijkheid hadden, maar ook de verplichting, om de bij het vonnis d.d. 13.07.1977 bevolen herstelmaatregelen zelf uit te voeren, kunnen zij zich niet op de voormelde bepaling beroepen.

17.

De vorderingen van appellanten zijn dan ook ongegrond.

De kosten

18.

Gezien elk van beide partijen deels in het ongelijk werd gesteld, geïntimeerdes tegenvordering werd immers afgewezen bij het voormelde tussenarrest, past het de gerechtskosten van de beroepsprocedure overeenkomstig artikel 1017 4de lid van het Gerechtelijk Wetboek te verdelen zoals bepaald in het beschikkend gedeelte van dit arrest.

19.

De kosten van de procedure in eerste aanleg dienen begroot overeenkomstig de oude bepalingen, nu deze beschikking dateert van vóór de inwerkingtreding van de Wet van 21.01.2007.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, na beraad

Rechtsprekend op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken:

Het tussenarrest d.d. 23.12.2008 verder uitwerkend:

Ontvangt de vorderingen van appellanten doch verklaart deze ongegrond;

Verwijst appellanten in de kosten van de procedure in eerste aanleg, in hoofde van geïntimeerde begroot op € 118,89;

Verwijst iedere partij in de door haarzelf gemaakte kosten van de beroepsprocedure;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **16 juni 2009**,

waar aanwezig waren:

alleenzetelend Raadsheer
Griffier-Hoofd van dienst